

[Mølgaard.]

sources, der er nok af ideer at prøve at satse på, men man skal ikke i forbindelse med nogen af disse ideer tro, at nogen af dem realiserer tusindårsriget sådan lige om hjørnet.

Vi må udvikle nye energiformer. Vi må være rede til investeringer i forskning og udvikling for at få disse frem. Her støder vi bare på det problem, at de nationale ressourcer er begrænsede — de nationale forskningsmæssige og udviklingsmæssige ressourcer og såmænd også de økonomiske ressourcer, som skaber forudsætningen for, at vi kan forske og udvikle. Internationalt udviklingssamarbejde må vi nok basere os i væsentlig grad på, og dér gælder det om at springe på de vogne, som er i gang.

Jeg vil gerne tilslutte mig tanken om at skaffe en samfundsmæssig kontrol med energiforsyningen. Jeg finder den afgjort nødvendig, men det indebærer ikke nødvendigvis en tilslutning til princippet om statsdrift over en bred bånd.

Jeg vil gerne melde mig med en vis portion skepsis over for effektiviteten og hensigtsmæssigheden af en egentlig statsdrift. Men at samfundet skal føre kontrol med disse monopolområder, disse naturlige monopolområder, må være en indlysende ting. Det gælder undergrunden, udvindingen af de ressourcer, vi selv bor oven på, og her gælder det om, at vi på Grønland ikke får Nordsøskandaler eller begår dumheder om igen. Vi må sikre, at vi ikke kommer i særinteressers eller fremmede interessers lommer. Elværkernes og gasværkernes udbygning må ske under samfundsmæssig kontrol af hensyn til forbrugerne, men rigtignok også af hensyn til den langsigtede, resourceknapphedsbetingede nødvendighed.

Vi må nok prioritere anvendelsen af energien. Man kan tænke sig olien forbeholdt de områder, som den ikke kan undværes til, den kemiske industri, den lettere transport, medens man klarer andre energimæssige formål ad andre forsyningsveje. Her må man blot være forsigtig, når man foretager prioriteringer og laver rationeringer. Man må passe på ikke at skabe utilsigtede samfundøkonomiske eller erhvervsmæssige forvridninger, som måske nok er tilsigtet af nogle få, men som ikke er betinget i helhedshensyn.

Spørgsmålet om anlæg af atomkraftstationer trænger sig på. Skal vi føje denne streng til fiolen, der forsyner os med energi? Skal vi bygge nu eller skal vi udskyde? Begge dele er teoretisk muligt, begge dele rummer visse konsekvenser, økologisk, økonomisk osv. Vi befinder os ikke i en tvangssituation, men udskydelse af hensyn til udvikling af nye teknologiske muligheder forekommer ikke rimelig. Det vil være en meget langsigtet udskydelse, en udskydelse på aldeles ubestemt tid. Den afgørelse, vi må træffe, er naturligvis en afgørelse, der er foreløbig. Den kan omgøres på et senere tidspunkt. Afgørelsen må tilvejebringes under en hensyntagen til hvor meget vi egentlig ønsker at stige i produktion, hvor meget vi vil satse på denne udbygning, hvor meget vi vil satse på at begrænse forureningen af atmosfæren, som efter de foreliggende oplysninger synes betydeligt værre uden atomkraftværker, altså med konventionelle værker. Der er mange aspekter i dette spørgsmål om atomkraft, som trænger til en nærmere belysning. De, der skal leve med konsekvensen af den beslutning, der måtte blive truffet, hvad enten det er den ene eller den anden, den befolkning, der skal leve med resultaterne af beslutningen, bør ikke undrages den direkte indflydelse på beslutningen. Jeg tror, der er brug for at udskyde den endelige beslutning i op til et års tid for at få en udbredt debat, en udpræget oplysningsvirksomhed sat i gang, med det mål om et års tid at få en folkeafstemning om dette vitale spørgsmål, som må skønnes at være alt for vigtig en sag til, at dens afgørelse kan overlades alene til den del af befolkningen, der betegnes politikere.

Birgit Busk (U):

Jeg vil gerne takke handelsministeren både for hans oplæg i går til debatten her i dag og navnlig fordi han har sørget for, at vi i relativt god tid har modtaget det materiale, som handelsministeriet har ladet udarbejde til belysning af problemerne omkring anvendelsen af atomkraften. Min tak gælder også det materiale, som vi har modtaget fra Biologforbundet og fra atomfysikerne Bent Sørensen og Ole Ulfbeck.

Takken skal nu ikke misforstås. Sammenfattende vil jeg om hele dette materiale sige, at jeg aldrig nogen sinde har haft en mere